

KÖZGAZDÁSZ

a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem lapja

IX. ÉVFOLYAM, 14. SZÁM.

ARA: 30 FILLÉR

1967. SZEPTEMBER 23.

„Nem akármilyen közgazdászokra van szüksége az országnak...”

Új rektorunk, dr. Szabó Kálmán tanévnyitó beszédéből

Melegen üdvözlöm tanárkollégáimat, az egyetem valamennyi munkatársát. Örömmel köszöntöm régi hallgatóinkat, akik remélhetőleg kipihenve, erőt gyűjtve tértek meg a nyári szünetidőről, a külföldi és hazai szakmai gyakorlatokról, ifjúsági táborokból. Mindenekelőtt azonban mégis Önökhöz, új elsőévesekhez szóljanak üdvözlő szavaim.

Az elsőévesekhez

Ismétlődő tapasztalatok alapján hadd hívjam fel mindjárt a figyelmüket egy fontos teendőjükre: minél gyorsabban igyekezzenek hozzáigazodni a középiskolától eltérő egyetemi tanulmányi rendhez.

Az egyetemen általában nem napról napra és hétről hétre kéri számon a tanulót. A számonkérés főként a szemeszter végi csúcsidőszakban történik. Sokan ebből arra következtetnek, hogy itt nincs szükség folyamatos tanulásra. Aztán a fél-évi vizsgákon, szigorlatokon éri őket kellemetlen meglepetés azért, mert az első naptól kezdve nem jegyzeteltek rendszeresen, nem készülték tervszerűen. Tanulmányi rendünk egyetemi tanulmányi rend, s mint ilyen feltételezi, hogy akikre szabták, azok már abban a korban vannak, amidőn a mindennapos feleltetés külső lényegét nagyrészt egy nemesebb belső készszer váltja fel. Feltételezi az eleven érdeklődést leendő hivatásukkal szemben. Mindennek szűkségképpen arra kell sarkalnia, hogy fáradhatatlanul próbálják elsajátítani azt a nem kevés tudományos ismeretet; illetve azt a gyakorlati ítélo- és megoldó készséget, kialakítani azt a vitaszellemet, azt a pozitív emberi és társadalmi magatartást, amelyhez a rendelkezésükre álló néhány egyetemi év — mint majd később tapasztalják — fölöttébb rövid idő! Tehát ha a számonkérés nagyrészt időszakokra koncentrálódik is, ez nem azért van, mert nincs szükség folyamatos tanulásra! Azért van, mert nagyon is folyamatos, de ugyanakkor nagyon is önálló tanulásra, azaz stúdiumokra van szükség.

Mit értsünk a folyamatos tanulás önállóság-követelményén? Először is azt, hogy ki-ki maga döntse el: a kötelező óralátogatáson túl szabad idejének mekkora részét szánja rendszeres, elmélyült tanulásra, és hogy ezt az időt egyéni képességeitől, érdeklődési körétől függően miként ütemezze, miként ossza meg a különböző tárgyak között. Másrészt, az önálló tanulás követelménye saját ítélo-képességük fokozatos kifejlesztését is kívánja. Azt, hogy meg tudják különböztetni a lényegeset a lényegtelenről, bírtokba venni a részletekben húzóó összefüggéseket, felismerni a nézetek mögött az osztályérdekeket, elválasztani a bizonyíthatót a hamistól, az átmenetét a maradandótól. Ha kezdetül fogva munkálkodnak e képességek kialakításán, ak-

kor nem lesz nehéz majd a felső évfolyamokon — az e tanévben általánosan kiterjesztett szakszemináriumokban — az önálló elemző- és alkalmazási készséget sem elsajátítaniok! Mi, oktatók mindent megteszünk, hogy a vizsgakövetelményeket a gazdasági gyakorlat egyre magasabbra állított mércejéhez igazítsuk. De még így sem lehetnek sem Önök, sem a tanárok elégedettek akkor, ha sokan arra törekkenek, hogy csak „átúszassanak” a vizsgákon. Miért nem? Azért, mert ez a magatartás a legbiztosabb jele vagy a megfelelő képesség, vagy a közgazdász pályához szükséges elhivatottság hiányának. Már pedig el vagyunk számvánva: meg fogjuk óvni társadalmunkat attól, hogy szükségtelen ráfordításokat fektessen olyanokba, akik egyetemi végzettségük nem követelő, vagy más végzettséget igénylő munkakörökben tudnak csak megfelelni szakértelemmel hasznosítani képességeiket.

Mindent elkövetünk azért is, hogy segítsük felzárkózni azokat, akik hátránnyal, hiányos előképzéssel indulnak, akár mert fizikai dolgozók gyermekei, akár pedig azért, mert egyes vidéki iskolák elmaradottsága miatt kevesebbet hoznak magukkal. Törekszünk arra is, hogy felkeltjük, illetve kibontakoztassuk a közgazdász pálya iránti elhivatottságot azokban, akik önközül talán más megfontolásból pályáztak és kerültek egyetemünkre.

Tapasztaljuk például, hogy sokan pusztán nyelvkészségük hasznosítása végett jelentkeztek, s nyertek is felvételt hozzánk. Tudniok kell azonban, hogy bár a közgazdász számára az idegen nyelvek tudása elengedhetetlen, mint ahogy elengedhetetlen a matematikai, statisztikai, a számviteli tudás is, a közgazdász mégsem matematikus vagy kontírozó könyvelő és nem is nyelvtudós, vagy tolmács! Mindezek az ismeretek csupán kis- és nagyhatósugarú eszközök a közgazdászok fegyvertárában. E tudományok alkalmazását kell elsajátítaniok! Különben nem tudják művelni azt, ami mesterségük tulajdonképpeni tárgya; a szocialista gazdaság, s enélkül nem tudják elérni mesterségük tulajdonképpeni célját: azt, hogy vállalatunk, gazdaságirányító intézményeink és egész népgazdaságunk fejlődése az önközül szakértői közreműködésével legyen minél tervszerűbb, minél optimálisabb.

Igy talán az is érthetővé válik, miért nem kerülhetnétek mindegyikük, aki megütötte a mércét, például a nemzetközi ismeretek szakra, vagy

a külkereskedelmi szakra. Azért nem, mert a népgazdaság más területein is szükség van jó nyelvtudású közgazdászokra; másrészt mert az önközül érdekében sem akarunk mesterséges túlkínálatot előidézni az úgynevezett nyelvigényes szakokon.

Köszöntöm tehát elsőéveseinket és kívánom nekik azt is, hogy tanulmányaik mellett ne vessék meg a derűt, a szórakozást, az igazi barátság és az élet természetes élményeit. Igyekezzenek kultúrálódni és az ifjúsági

mozgalomban is aktív szerepet játszani. Azok, akik a középiskolában aktív munkát végeztek a KISZ-ben, idekerülésük után ne engedjék kihűyni fiatalos lendületüket. Mi a magunk részéről jogosnak ismerjük el igényüket a valóság alakításában való részvételre, és az erre való felkészülésre. Azon leszünk, hogy ébren tartjuk önközben a társadalmi-politikai aktivitás szellemét, és ehhez erőnközül képest biztosítsuk a szükséges feltételeket, mozgásformákat.

A közgazdász pálya rangja

Ha vannak pályák, amelyek nem túrik meg sem a szakmai szűklátókörűséget, sem a felelősség- és kockázatvállalástól irtózó rossz hivatalnok szellemet, akkor a közgazdász pálya ezek közé tartozik. Mindent megtevének eddig is, és megteszünk ezután is, hogy fiataljainkat széles látókörű, kommunista szakemberekké neveljük. Szakemberekké, akik nem sodortatják magukat a nemzetközi és hazai események áradata által, hanem saját posztjukon aktív harcosai a békeért, a szocializmusért vívott küzdelemnek. Szakemberekké, akiket nem tart rabságban a politikai közömbösség, a látszatobjektívítás szelleme, hanem akiknek egész tevékenységét átfűti a szilárd, tudományos marxista eszmeiség.

Mit óhajtunk és mit kell elérnünk, főként most, amidőn a gazdaságirányítási reform hatására a társadalmi értéktétele a különböző értelmiségi foglalkozások közt a legmegbecsültebb szakmák egyikének rangjára emeli a közgazdász pályát? Azt, hogy az a diploma, amellyel végzett hallgatóinkat kibocsátjuk, az egyetemi évek során komoly erőfeszítéssel szerzett tudást fémjeljezen; és a megítélt társadalmi értéktételehez méltó világnézeti ítélo-képességet, szakmai alkalmazó készséget tanúsítson.

Engedjék meg, hogy éppen e kérdés kapcsán fordítsam figyelmüket arra a több tekintetben új helyzetre, amelyet a gazdaságirányítási reform általában a felsőoktatás, s benne a mi intézményünk számára.

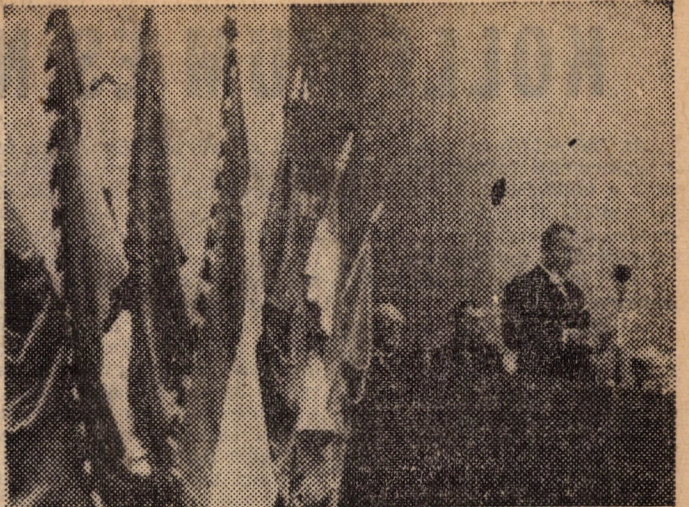
Mi az új helyzet lényege? Az, hogy a végzett hallgatókat nem a központi keretelosztás formájában helyezik el. Államunk nemcsak a javakkal való gazdálkodásban biztosít önállóságot a vállalatoknak, hanem abban is, hogy milyen képzettségű munkaerőt, szakembert kívánnak alkalmazni. Ily módon hallgatóink elhelyezkedése a továbbiakban részint a társadalmi ösztöndíj-rendszer szélesebb alkalmazása, részint pedig pályázatok formájában történik.

Államunk természetesen ezen fontos területen sem adja ki kezéből a kereslet és a kínálat egyensúlyban tartásának, tehát a szakember-

képzés és a szakember szűkséglet tervszerű szabályozásának eszközeit. Valamit mégis világosan kell látnunk! A rentabilitásra törekvő vállalatok, illetve az ő gazdálkodásuk központi irányítására hivatott intézmények a jövőben nagyon erősen és közvetlenül lesznek érdekelték abban, hogy alaposabban mérlegeteljék: vesznek-e fiatal közgazdászt; s ha igen, a rátermetteket és a felkészültebbeket válasszák ki a pályázók közül.

Arra lehet számítani, hogy az állások betöltésénél, sőt, azt követően is, bizonyos versengés lesz az egymást helyettesítő szakmák közt olyan munkakörökért, amelyeket közgazdászokon kívül más szakképzetségűek — mérnökök, agronómusok, gazdasági technikusok — is betölthetnek. De bizonyára versengés lesz a közgazdasági végzettséghez kötött munkakörökért is a közgazdászok között. Nem nehéz belátni, hogy a munkakörök elnyeréséért és megtartásáért folyó versenyben a gyakorlat fogja évente vizsgáztatni volt hallgatóinkat és rajtuk keresztül egyetemi képzetségünket is...

E kérdéseket ajánlatos szem előtt tartanunk. Persze, korántsem kell attól félnünk, hogy nem lesz elegendő igény kezdő közgazdászok iránt. Alapos becslések szerint a gazdaságirányítás új rendszerével nemcsak a közgazdász pálya becsülete nő

meg, hanem a gazdasági szakemberek iránti igény is. Úgyszintén minden túlzás nélkül állíthatjuk, hogy az oktatási reform múlt éveiben történt bevezetése, s ennek során tananyagaink korszerűsítése és a hatékonyabb szemináriumi formák elterjesztése miatt viszonylag előnyös helyzetben találják egyetemünket az új mechanizmussal fellépő változások. Annál inkább, mert hiszen oktatóink, akik maguk is nagy számban vettek részt a gazdasági reform eszméi és gyakorlati előkészítésében, sokat tettek azért, hogy a tananyagkorszerűsítés egyik legfontosabb követelményének éppen azoknak az elméleti és gyakorlati kérdéseknek a feldolgozását és elsajátítását tartásák, amelyek a mechanizmusváltás és munkakalotok során felvetődtek.

Mindezek ellenére sem szabad oktatóinknak, vagy hallgatóinknak az önállítatás

hibájába esni. Észre kell vennünk, hogy a nagyobb kereslet nem akármilyen közgazdászok iránt jelentkezik, hanem olyanok iránt, akik értenek, illetve bizonyos gyakorlati próbaidő után már elégségesen értenek a gazdasági vezetés döntéseinek kialakításához és érvényesítéséhez. Továbbá ez a kereslet meghatározott összetételben jelenik meg. Nem általában hozzáértő, hanem olyan közgazdászok iránt mutatkozik igény, akik — azon túl, hogy megfelelő emberi-politikai kvalitásokkal, szélesen megalapozott közgazdasági elemző- és ítélo-képességgel rendelkeznek — már egyetemi éveik során alkalmazási szinten elsajátítottak bizonyos nem túl szűk, mégis speciális szaktudást és alapvető módszereket, melyeket mindjárt pályájuk kezdetén, a munkahelyi sajátosságokkal megismerkedve a gyakorlatban használni tudnak.

Egyetemünk neve

Tanévnyitónkon immár hagyományá vált emlékeztetni 1948 őszére, amikor a félévszázados hazai közgazdasági felsőoktatás a néhai József Nádor Műszaki Egyetemtől szervezettel önállósult. Ekkor szerveződött meg egyetemünk, az ország első önálló és ma is egyetlen közgazdaságtudományi egyeteme. Olyan nagy események közepette történt az alapítás, mint az, hogy a munkásosztály — a párt vezetésével — kivívta politikai hatalmát, társadalmi tulajdonba vette a tőkés vállalatokat és bankokat. Intézményünk tehát együtt számlálja éveit a szocialista állammal, a szocializmust építő magyar hazával, s egyszersmind Önökkel is, ifjú Barátaim, akik ekkortájt születtek.

Elmondhatjuk, hogy az eltelt idő alatt egyetemünk — Önökkel együtt — nagykorúvá vált. Milyen tények tanúskodnak erről? Tanúskodik az, hogy oktatógárdánknak gerinchadát ma azok tesszik, s az állami és pártvezetés munkáját — karöltve a közözüttük tevékenykedő forradalmár-múltú tanárokkal — ma azok látják el, akik valamikor ennek az egyetemnek voltak kiváló és harcos diákjai. Tanúskodik az, hogy a mögöttünk hagyott közel két évtized során mintegy 15 000 végzett közgazdászt bocsátottunk a társadalom rendelkezésére. Ők azok, akik ma alapvető szerepet játszanak a népgazdaság tervező és irányító intézményeiben, a vállalatok irányításában, közgazdaságtudományi

kutatóhelyeken. Ők azok, akikre mint volt polgáira, egyetemünk mindig támaszkodhat, s akikkel való eleven kapcsolataink az itt folyó elméleti munka és a gyakorlati egységének biztos zálogát képezik. Túlzás nélkül állíthatjuk, hogy egyetemünk a maga nemében ma potenciálisan az ország legnagyobb közgazdaságtudományi bázisa.

Jogos büszkeséggel töltson el bennünket annak tudata, hogy egyetemünk az alapítása óta megtett utat olyan kiváló tudósok és nevelők vezetésével alatt tette meg, mint Rudas László, Nagy Tamás, Fogarasi Béla, Háy László elvtárs, és mint az elnökségünkben helyet foglaló, rektorságáról leköszönő, nagyra becsült kollégánk, Pach Zsigmond Pál elvtárs! De büszkeségünkbe belevetjük annak tudata is, hogy sikerreink és gondjaink mindig a legszorosabban összefonódtak népünk történelmi sikerreivel, országunk gondjaival. Azt se feledjük soha, hogy tanáraink és diákjaik közös erőfeszítéseinek eredményeit a szocializmus ügyének zászlaját hordozó marxista-leninista pártunk vezetésével értük el.

Engedjék meg, hogy a vázolt feladatok megvalósításához minden oktatónk, munkatársunknak, valamennyi hallgatónk jó egészségét és erőt kívánjak! Ezeknek a gondolatoknak jegyében nyitom meg az 1967/68-as tanévet, egyetemünk 20. oktatási évét.

(Fotó: Kádár)

KOLLÉGIUM ÉS NEVELÉS

Az 1967—1968-as oktatási év nagymértékű változásokat hozott a kollégiumi életben, a kollégiumi elhelyezések rendjében. Ennek elveiről, szükségességéről nyilatkozott dr. Szabó Kálmán, egyetemünk rektora.

— Régebben is felmerült már az elmúlt évek során a kollégiumok szakosításának igénye, de az akkori adott helyzet ezt nem tette lehetővé. Most a pedagógiai szempontok mellett szükségessé vált többek között azért is, mert a Róbert Károly körüti kollégium elsőseinek „kiemelkedően” legrosszabb volt egyetemi szinten a tanulmányi eredménye.

— Az elsősöket nem lehet viszonylag rosszabb körülmények közé helyezni csak azért, mert ők elsősök. Az egyetemen az első évfolyam a legnehezebb: át kell állni a középiskolai oktatástól lényegesen eltérő egyetemi rendszerre, nagy a megterhelés (a matematika mindenütt rengeteg problémát okoz). Mindezt nem szabad még fokozni is. Az elsősök korábban kicsúsztak a segítő kezek, a nevelői irányítás alól. A mostani „Róbert Károly”-os elsősök is csupán az illető szakhoz való tartozásuk, és nem elsősök miatt kerültek oda.

— De ennél is lényegesebbek az általános nevelési szempontok: a szakosított kollégiumok feladata a felelősségérzet, a hivatástudat fejlesztése is. Márpedig éppen most, amikor a közgazdászok álltak nagyon komoly feladatok előtt, továbbá a vállalatok nem kötelezhetők meg nem felelő „szakember” alkalmazására, ennek jelentősége egyre nagyobb. A felsőéves potenciálisan ösztönözni tud erre, egzisztenciális igényt alakíthat ki. (Hogy él-e vele, hogyan tudja ezt kihasználni, az már a KISZ-en, a kollégiumi diákbizottságon is múlik.) Az azonos szakra járó felsőéves útmutatással szolgál, melyik oktató mit vár a hallgatóktól elsősorban, az előadott anyagból mi az, ami a későbbiek során különösen fontos lesz, mit hogyan tud elméletileg és gyakorlatilag alkalmazni.

— Nagyon fontos, hogy a dékán legyen az a fórum, ahol a diákok nevelési ügye összecsapódik. Az egyetemen ez természetesen — de még nem vált teljessé: a kollégiumokat is szakosítani kellett, hogy ál-

lami részről a felügyelet, a felelősség — decentralizáltan, de hatásosabban — a dékánok kezébe kerülhessen. Nem a karok valamilyen rangsorolása, hanem a kollégiumok férfi és női hallgatókat befogadó képessége, illetve az egyes karok kollégista hallgatóinak száma miatt lehetett csak úgy megvalósítani, hogy a Makarenkó utcai kollégiumban a kereskedelmi kar mellett az iparos lányok kapnak helyet, a Róbert Károly körütra pedig az ipari kar férfi, és az általános kar női hallgatói kerülnek. Az, hogy a Róbert Károly körüti kollégium felelőse az ipari kari dékán, természetesen nem zárja ki az általá-

nos kar tanszékeinek bevonását.

— Tehát a rendező elv pedagógiai, ezért itt mindenképpen háttérbe kell szorítani az egyéni kényelmi szempontokat. Így a szakotársak egy helyen találja meg diákjait, valamint csak így lehet megvalósítani, hogy a kollégiumért való tanári felelősség egyenlő legyen a diákért való felelősséggel.

— Lehet, hogy a létszámárányok eltolódása valamilyen irányban változást hoz a jövő évben a kollégiumi elhelyezésekben, de az elv akkor is ugyanez marad, azonos szak hallgatói azonos helyre kerüljenek.

Meddig szorulnak ideiglenes szállásra a Veres Pálné utcai kollégisták?

Nem volt a legkellemebb „évnnyit” bejelentés az általános kari fiúk számára, amikor közölték velük, hogy a Veres Pálné utcai kollégiumból ideiglenes szállásra kell költözniük, még hozzá nem közelebb, mint a Róbert Károly körütra. (Kivéve az első- és ötödöveseket, akiket a Rudas László utcában helyeztek el.) A helyszínen tapasztaltak sem vigasztalták meg őket: van 34 személyes szoba is, kevés a szekrény és nincs tanulóhelyiség. Erthető, hogy a leggyakoribb kérdés, amelyet maguknak és egymásnak naponta feltesznek, a következő: meddig maradunk itt?

Erre a kérdésre nem is olyan könnyű választ adni. Ime, néhány kísérlet a várható időpont becslésére:

Dorozsmai Jenő, a Róbert Károly körüti kollégium igazgatója:

— *Eredetileg szeptember 30-ig vállaltuk a fiúk ideiglenes elhelyezését. Tekintettel a munkálatok elhúzódására, ezt az időpontot egy héttel eltoljuk.*

Dr. Csáki Csaba, a Veres Pálné utcai kollégium igazgatója:

— *Talán csak novemberre tudunk „beindulni”. Az a véleményem, hogy jobb, ha egyszerűen költöznek be a fiúk, tehát csak akkor, amikor már minden szoba átadható.*

Adamkovits Sándor mérnök, az egyetem gazdasági igazgatójának előadója, aki személyesen tartja a kapcsolatot a Fővárosi Szerelőipari Vállalattal, amely a munkát végzi:

— *Több ízben is sürgettük hivatalos úton a vállalatot. Kapunk is ígéreteket különböző határidők megjelölésével, de ezek sohasem teljesültek. Erzésem szerinti október első felében, 15-ig bezárólag átadjuk az épületet.*

Panka építésvezető, a Fővárosi Szerelőipari Vállalattól: — *Sajnos, különböző okok miatt késik a fűtőtestek és a kazánház szerelése. Váratlan nehézségek merültek fel az előre gyártott elemekből álló csőrendszer beszerelésénél. A kollégium speciális felépítésű épülete ugyanis olyan munká-*

Lányok a kaszárnyában

A Róbert Károly körüti 49. valamikor kaszárnya volt. Később a Műszaki Egyetem büntetőkollégiuma, most a Közgazdaságtudományi Egyetem szakosított kollégiuma lett. Miért szűnt meg a kaszárnya? Talán a tisztiorvosok egészségügyi szempontokból nem találták megfelelőnek. Miért adta fel a Műszaki Egyetem? Bizonyára nekik sem volt alkalmas diákszálló. Ők kaptak egy Hotel Műszakit. Annak idején nekünk is ígértek szép, új kollégiumot, melybe a tervek szerint 400 hallgató már 1965. végére beköltözött volna. Állítólag már elkezdtek ásni a telken az alapokat... Addig is

megkaptuk a Róbert Károly körüti volt kaszárnyát.

Tavaly már laktak itt elsőéves közgazdászok, idén benünket is kihoztak ide. Negyedéves lányok vagyunk, pénzügy és elméleti szakos hallgatók. Eddig három évig a Rudas László utcai kollégiumban laktunk. Ott átvészeltük a tatarozást és a festést az I. és II. évben. Ott már minden rendben, s most a „szakosítás” keretében kikerültünk a „prérire”. Miből is áll ennek „pré-ri” jellege?

Ha a környező gyárakban véget ér a munka (különbön is, de főleg akkor) az ott dolgozó fiatal férfiak csoportokba verődve ellepik az utcákat és különböző szöveggel ugyanazt az ajánlatot teszik az arra haladó lányoknak. Magányos nő este ne is lépjen ki a kapun, mert esetleg le is üthetik. Ha 2—3 lány együtt megy mozi- ba, még akkor is legalább 5—6 srác leszólija őket. De olyasmi is előfordul, hogy a ki- és belépési engedély ellenére a rendőrség viszi ki az épületből a „csőlakókat”. Erkölcsei szempontból tehát nem éppen lányoknak való hely.

Négy épületből áll a kollégium: D, B, C és A jelzéssel. Mi a B-ben, a II. emeleten lakunk. Reggelenként katonai indulókra ébredünk. Mosdani kényelményesen lehet. Október 15-ig még „saját készítésű” meleg zuhany sem lesz, mert nincs fűtési idény. Mosni egvelőre nem áll módunkban. Vasalni is csak pénzért, ami máshol ingyenes! A nagy szobák kivétel nélkül kövesek és már most hideg van. Mi lesz telen? Nincs központi fűtés, hanem egy kis kályha fogja fűteni kb. 7x7 méteres

szobánkat. A világítás: aludni világos — tanulni sötét.

Persze, ezek egy részén lehetne valamit javítani. De erre elődeinkhez hasonlóan, nekünk sincs semmi esélyünk.

Tulajdonképpen miért is kerültünk ide? Állítólag a kollégiumok szakosítása a cél. Nézzük csak ezt meg közelebbről. Mi is a szakosítás lényege? Az, hogy szakok szerint helyezzük el a hallgatókat. Így például az elméleti szakos hallgatók (fiúk és lányok) mind egy helyen laknának. Viszont, miközben a IV. és III. éves elméleti szakosokat a Rudas kollégiumból kihozták ide a Róbert Károly körütra; a Makarenkó-ban vannak az I. éves elméleti lányok és a Veres Pálnéba — a tatarozás után — visszakérül az összes elméleti szakos fiú. Gyakorlatilag: azonos szakos hallgatók három kollégiumban.

De ha szakosítunk, szakosítsunk ésszerűen. Évekig azt mondták oktatóink, hogy a terv-matematika, a tanári „A”, „D” és az elméleti szak milyen közel van egymáshoz. Együtt is hallgattuk a szaktárgyakból az előadásokat, és valahogy ezen a nyáron kegyetlenül eltávolodott az általános szak a másik háromtól. Továbbá nem lenne ésszerűbb, ha az azonos szakos, azonos évfolyamú férfiak és nőhallgatókat egy kollégiumba helyeznék? Közelebb állnak a IV. éves elméleti lányok a IV. éves elméleti fiúkhöz, mint a II. és III. éves lányokhoz. És ha mindenáron szakosítani akarunk, nem kellett volna esetleg megkérdezni az érdekeltek véleményét? Hová tűnt ebben a kérdésben a diákönkormányzat?

Wolfárt Erzsébet

Népköztársasági ösztöndíjasok

Ebben az évben a Művelődésügyi Minisztérium 60 hallgatóknak ítélte oda a legmagasabb „rangú” hazai ösztöndíjat. Az első fokozatot kaptak hallgatók havonta 1000,— Ft, a II. fokozatosok 700,— Ft állami támogatásban részesülnek. A Népköztársasági ösztöndíjat a következő hallgatók kapták meg:

- Általános kar:**
- I. fokozat:**
Bauer Tamás (IV. évf.), Spitzer György (III.), Berta Márta, Kerekó Béla, Szesztai Katalin, Lenkey Aliz, Komáromi Emese, Sólyom Csaba (V. évf.) Lippovecz Iván (IV.), Tarafás Imre (III.), Mándik Ilona (IV.), Udvarhelyi László (II.), Varga Márta (IV.), Belák Júlia (IV.), Kupa Ildikó (V.).
- II. fokozat:**
Laki Mihály (IV.), Madarász Aladár (III.), Bárd József (IV.), Betlen János (III.), Tüzes Klá-

ra, Somkuti Györgyi, Szilágyi Mária (V.), Sebeszitha Mária, Móczár József (IV.), Andics Jenő, Várnai Iván, Mándik Mária (III.), Kodaj Károly (IV.), Nováky Erzsébet, Sebestyén István, Tardos Róbert, Preisz István, Horváth Erzsébet (III.), Dóka Ágnes (IV.), Konecz Katalin (III.), Szarvas Péter (II.).

Ipar kar:

I. fokozat:
Gálik Mihály, Oláh Ildikó (IV.), Daróczy Etelka (II.).

II. fokozat:
Grófcsik Erika, Kovács Ferenc, Szarvas Beatrix, (IV.) Prókai Mária, Zakonyi János (III.), Simon Pál (IV.), Horváth Judit, Lenk Géza, Flank Veronika, Kazár Péter (II.).

Kereskedelmi kar:

II. fokozat:
Füster Annamária, Gordos Gyula (III.), Rónai Ildikó, Kalmár Gábor, Witz Judit, Vadas Pálné, Szócsik Júlia, Hábetler Anna, Révész Zsuzsa (IV.), Tóth Judit, Léderer János (II.), Sebestyén Mária (III.).

Helyreigazítás

Legutóbbi számunkban a kitűnő tanulók névsorát néhány tévedéssel közöltük. Héthy Lajos, Ortutay Gyula, Sólyom Antal, Szalay Zsolt, Szász József és Széles Adolf nem általános, hanem nemzetközi szakos hallgató volt. Négy hallgató nevében hibásan írtuk, nevéik helyesen: Simai László, Tarnavölgyi Márta, Lenkey Aliz és Vladár Ferencné. Tévesen került a kitűnők felsorolásába Uri Aranka és Wenczel Zsuzsanna, továbbá kimaradt a névsorból Révész Zsuzsa, IV. évf. külkereskedelmi szakos hallgató. Felületességünkért elnézést kérünk.

VOLT JOBB...

Több éves szünet után sikerült újra visszaállítani a zsúfoltságot az elsőévesek beiratkozásánál. A 332-es szoba különösen alkalmas volt erre a célra. Ugyanabban az időben viszont az I. nagylevelű teljesen üresen állt. Oktatásra a terem ekkor még nem voltak lefoglalva, akadt volna bőven nagy terem is... Avagy miní a divat?

(Fotó: Kádár)

ELŐFIZETÉSI TÁJÉKOZTATÓ

Sok hallgató érdeklődött, hogy meddig érvényes az előfizetése, a terjesztők közül néhányan pedig azért nem vitték el az eddig megjelent újságokat, mert azt hitték, lejárt az előfizetés. Közljük tehát emlékeztetőnek, hogy a Közgazdász előfizetési díjat nem tanévre, hanem naptári évre szedjük össze, és így a korábbi előfizetések ez év december végéig érvényesek. Nappali hallgatóinktól december elején szedik majd össze terjesztőink a jövő évi előfizetési díjat. (6.— Ft.) Levelező és esti hallgatóink ugyancsak akkor kapják meg majd postán a meghosszabbításához szükséges csekket.

A fentiektől eltér az elsőévesek előfizetése. Részükre szeptemberben külön előfizetési kampányt indítottunk, melynek során egyúttal a jövő évi előfizetést is megoldottuk és nekik nem kell decemberben megújítani a lap megrendelését. A nappali tagozatos elsőévesektől a beiratkozásnál szedjük össze a 8,40 Ft előfizetési díjat. A szerkesztőségből a megjelenő lapot a csoportgyűlésen saját maguk közül megválasztott lapterjesztő viszi el, és osztja szét a csoport elő-

fizetői részére. Ahol még nem bíztak meg senkit ezzel a feladattal, kérjük tegyék meg minél előbb.

Az elsőéves esti és levelező hallgatóknak ugyancsak 8,40-et kell befizetni az előfizetéshez, de nekik egyéni úton, az egyetem 161.756.70 számú csekkszámjára. Az összeg beérkezése után az újságot rendszeresen megküldjük az olvashatóan feltüntetett címre.

Felhívás

A tudományos szocializmus tanszék fakultatív kollégiumot indít két témából. Az egyik: *A modern magyar értelmiség kialakulása és története 1945-ig.* Előadó: dr. Szabolcs Ottó, a történettudományok kandidátusa. A másik téma címe: *Elméleti viták Magyarországon a népi demokratikus átalakulás témaköréből.* Előadó: Ságvári Ágnes, a történettudományok kandidátusa. A foglalkozások kéthetenként lennének és azokon valamilyeni kar és évfolyam hallgatói részt vehetnek. Jelentkezések szeptember 30-ig, a tudományos szocializmus tanszéken: (II. em. 232.).

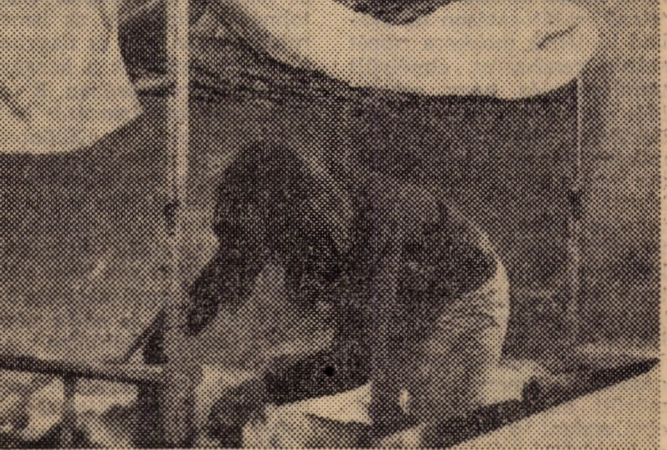
HONFOGLALÁS

Nehéz bőröndökkel érkeznek meg a Makarenkó utcai kollégium lakói...

...majd miután mindenki átveszi az ágyneműt...

...igyekeznek kellemesen és kényelmesen berendezni a csoportos szálláshelyet (Fotó: Kádár)

Leíró iroda az egyetemen

Ebben a tanévben nyílt meg a 224-es teremben az egyetem első leíró irodája. Gergely István, a rektori hivatal vezetője tájékoztatott minket az iroda létrejöttének céljáról.

Két célt kívánunk megvalósítani ezzel az intézménnyel. Részen a dékáni hivatalok és tanszékek összetörődött munkájában kívánunk segítséget nyújtani, de a hallgatók is igénybe vehetik az írógépeket, TDK-dolgozatok vagy szakdolgozatok megírásához. Természetesen díktálni is lehet majd a később új teremmel bővülő irodában.

ÉRDEKVÉDELEM

Emelkedő albréleti árak + Sokan szeretnének tanítani + Érdekvédelmi reklám + „Fekete könyv” + Ki tud segíteni?

Az érdekvédelmi bizottság lassan túljutott az év eleji új-járendezés zűrzavarain. Az első sorozat albréleti és munkakapcsolati elkelte, az új ajánlatok most jönnek. Jellemző tendencia az albréleti árak emelkedése, egyre többször kérnek egy személytől, épp csak fizikailag elviselhető szálláshelyért 400 forintot. (Bár akad néha egész jó hely 250 forintért is.) Változatlanul nehéz albréletet találni lányoknak, és szinte lehetetlen szobát kapni házaspároknak. Harmadállás utolsó éveseknek, lejjebb esetleg ipar vagy pénzügy szakosoknak akad.

Kísérletezünk hétfégi alkalmi munka szerzésével. Lassan megindulnak a korrepetitor iránti kérések. Tavalyi tapasztalataink alapján matematikából, nyelvekből és kevésbé közgazdasági tárgyakból keresnek „mestert”. Általában több hallgató akar tanítani, mint ahány tanítvány akad, ezért az idén megpróbálunk reklámnkon javítani. Szeptember 23-tól a különböző lapokban kéthetes időközönként jelennek meg hirdeteink. Így talán elkerüljük azt a helyzetet, hogy a sok ajánló korrepetitorjelölt ellenére az igénylők jelentkezésének torlódása miatt hirtelen nem tudjuk kielégíteni a keresletet.

Tevékenységünk és reklámpolitikánk az egyetemen belül is javításra szorul. A tájékoztatás hatékonyabbá tételére falujátságot nyitunk, és átszervezzük ügyintézési rendszerünket. A gyorsabb átfutás és konkrét felelősség jelszavával minden egyes ügyintézőnk saját nevében tart legalább hetenként kétszer fogadóórát. Így a munkát, lakást vagy tanítványt keresők közvetlenül azzal tarthatnak kapcsolatot, aki a lehetőségeket felhajtja. A tárgykörönkénti és személyenkénti fogadóórák idejét a 382-es szoba a táján és a könyvtár előtti folyosón elhelyezett plakáton olvashatjátok.

Munkánk javítása persze nem csupán rajtunk, hanem legalább annyira a többi érdekelt hallgatón múlik. Ezért e cikk keretében ismét elérkezettünk az esedékes „népnevelési” feladathoz: hátha meggyőzhető vagyok arról, hogy nektek is jobb, ha körültekintően akartok segíteni magotokon. Az kérjen munkát, akinek tényleg kell, és el is tudja vállalni. Amikor értesítjük, jöjjön be, és a vállalatnál, tanítványánál jelenjen meg. Ha nem tud elmenni, küldjön értesítést! Mulasztásával a többiekkel „szúrna ki”, mert így másnak sem tudjuk átadni a munkát.

E területen szankciókra szántuk el magunkat. Bevezetjük a „fekete könyvet”, amelybe mindenki nevét beírjuk, aki inkorrektet követ el — azontúl hiába jön kémi akarmi!... Ha véletlenül meghallgatjuk újabb óhajait, azt jóllétszágunknak és ne segítőkészségünknek tulajdonítsa.

Bár nem szankcionáljuk, nektek is célszerűbb, ha a fogadóórákban és az illetékes ügyintézőnek mondjátok el kívánságaitokat. Így pontosabb felvilágosítást, konkrét segítséget kaphattok. Kérésetek sincs kitéve az elkallódás veszélyének. Erre a fogadóórák bősége miatt mindenkinek módja van.

Lehetőségeink korlátozottak, de bővítésükben a ti aktivitásotok sokat segíthet; ha ismeretiséteket révén tudomást szereztek állás, tanítás, alkalmi munkák, albréleti lehetőségek felkukkánásáról, szóljatok nekünk. Feltételezzük, hogy a hallgatók révén juthatunk annyi hasznos információhoz, mint a hirdetekekből.

Juhász Pál
az érdekvédelmi osztály vezetője

Vis maior?

A Nők Lapja augusztus 12-1 számában jelent meg az a riport, amelyben egyetemünkről van szó, pontosabban az ideai felvételiről. Még pontosabban annak egyik negatív tüneteről. Oszintén szólva a riportalanyok véleménye nem valami kedverítő olvasmány.

P. Boriska: „Az az igazság, hogy a közgazdász gőzöm sincs, tanár szerettem volna lenni, de az én tanulmányi átlagommal szó sem lehetett volna arról, hogy a bölcsészetre menjek”. R. Zsuzsa: „Ma kaptam meg az értesítést, hogy elutasítottak. Majdnem azt mondom, hogy hálistennek. Szívem szerint a Képzőművészeti Főiskolára jelentkeztem volna, de ott akkora a túlmúltus, hogy meg sem kíséreltem.”

Sajnos az ilyen felfogás nem egyedi jelenség a felvételizőknél. Akiket az előbb idéztünk, azokat elutasították. De hányan vannak olyanok, akik bejutottak közénk és „kényszermegoldásból” elvégzik ezt az egyetemet? Vagy olyanok, akik ugyan szívesen jelentkeznek hozzánk, de fogalmuk sincs a közgazdasági munkáról, s enyhén szólva nem reális egy-két szakról alkotott elképzelésük. A nemzetközi vagy a külkereskedelmi szakról keringő nevezetesség legendák bírálata elcsépelet téma egyetemünkön. Mégsem tartom feleslegesnek idézni H. Évát, akit felvették, tehát szeptembertől elsőéves nemzetközis: „Fogalmam sincs mi lesz a dolgom, ha majd végzek az egyetemen, remélem szép fogadások veszek majd részt, az nagyon izgalmas lehet.”

Eva, ugye ezt nem gondoltad komolyan? Bizonyára meglepődnél, ha egy ipar szakos azt mondaná: „Azért jelentkeztem ide, mert a Csepel Művek télapó bálján shake-et akarok táncolni a főkönyvelővel.” Lehet, hogy most túlzónak találd a hasonlatot. Pedig hidd el, sok csalódást okoz még, ha azt a tevékenységet is hamisan, felszínesen látod, ami egyetemünkre vonzott.

Sokan utazási irodával tévesztik össze az említett két szakot. „Szeretnék sokat utazni külföldre” hangzott igen gyakran. De ennek van egyszerűbb módja is! Aki elsődlegesen ilyen terveket forgat a fejében, sürgősen forduljon más céghez, önmagát felesleges erőfeszítésektől, oktatásügyünktől, felesleges kiadásoktól kíméli meg.

Az összkép, amit a Nők Lapjában megjelent riport egyetemünkről az országos olvasótáborban kialakított kétszeresen elszomorító. Egyrészt azért, mert létező tényekről van szó, mindaddig leküzdetlen előítéletről és tudatlanságról. De elszomorító a cikk azért is, mert az éremnek csak az egyik oldalát mutatja. Szerencsére van ellenpólius, másik oldal, amit mi, kicsit szűkebb körben ismerünk, és örülnénk, ha létezését legalább olyan reálisan érzékeltetnék a nagy példányszámú, országos lapok, mint az árnyékos oldalt. Amikor a közgazdász pálya reális valósága és az emberekben róla alkotott kép közötti szakadékot akarjuk megszüntetni, a eselekvés eszközeivel elsősorban a saját rendelkezik. Az említett cikk azzal fejeződik be, „A megoldásra már nem vállalkozhatunk”. Pedig éppen ez az az eset, amikor a megoldás kulcsa a közvélemény formálónak kezében van.

— Joó —

Szombat és vasárnap este hangulatos (és olcsó) közgazdász-„lokáll” változik a klub (Fotó: Kádár)

A klub műsora

- Szeptember 27-én, szerdán este 7 órakor: Tv-présszó. NDK-magyar meccs közvetítése.
- Szeptember 28-án, csütörtök, délután 5 órakor: Zenei klub! I. sorozat. Hármán a mai magyar zenéről. Beszélgetés Brenner János zenekritikussal.
- Október 3-án, kedden este 7 órakor: Életem, munkám, terveim (I.) Beszélgetés ipari üzemek vezetőivel.
- Október 5-én csütörtökön, este 7 órakor: Disc Jockey Klub Keresztes Tibor műsora.
- Október 6-án, pénteken este 7 órakor: FORUM

Továbbá minden szombaton és vasárnap este 7-11-ig TÁNC! Játszik a Bár-trió és a Neoton együttes.

Premier a klubban

Ismét elindult egy új tanév, és az egyetemi klub is elkezdte, illetve folytatja sikeres működését.

Az eddigiekhez képest szerencsésebb volt az indulás. Idén — talán a korábbi sikerek híre miatt — az elsőévesek már az első napokban megtalálták a klubhelyiséget, és az első rendezvényen, ami-

kor Alfonzó volt a vendégünk, örvendetesen sok volt az új arc.

Alfonzó meghívása jó ötlet volt — szerencsés indítása az előttnök álló félévnek. Két évvel ezelőtti látogatása ellenére — vagy talán éppen amiatt — igen nagy volt az érdeklődés. Már teit ház volt, amikor még mindig hozták át a székeket a szomszédos zenei klubból — és a mintegy 250 főnyi közönség jól is érezte magát ezen az estén.

A sikerhez talán az is hozzájárult, hogy a beszélgetést nem bízták a véletlenre, az előre elkészített kérdések biztosították, hogy Alfonzó valóban arról fog beszélni, ami minket leginkább érdekel. Hasonló sikert aratott a klub második rendezvénye is. Itt a világbajnokságon részt vett birkózókkal beszélgethettek az érdeklődők.

—aj—

Sasadi előzetes

Még sokan emlékeznek a múlt év őszen lebonyolított nagy, mintegy 5500 fiatal meggmozgató sasadi társadalmi akcióra, amelynek bevételét a vietnami nép harcának támogatására fordítottuk.

Ha szerényebb keretek között, de az idén is megszervezi a KISZ vb szolidaritási csoportja a vietnami vasárnapot. Sikertült ismét munkahelyet biztosítani a Sasad Tsz-nél, így október 1-én kukoricát fogunk törni. A találkozó reggel 6 órakor lesz, előreláthatóan a

МЕЛОЧИ

Az elmúlt két hét alatt kiderült, hogy meg kell magyaráznom a címet. Harmadszor jártam a Szovjetunióban, így módom nyílt arra, hogy ne csak a nevezetességeket, múzeumokat nézegessem Elhatároztam, hogy vásárlásra sem fogom az időmet pazarolni. Így maradt időm, hogy figyeljem a város hétköznapi életét, és minél több emberrel beszélgessek. Ilyenkor az ember a legkülönbözőbb apróságokra is felfigyel. Mivel elég sokat írtak már nálunk a Szovjetunióról, elsősorban éppen az ilyen apróságokról (Melocsi) igyekeztem írni.

2. Az Iljics-gyárban

A három hét során az egyik legértékesebb nap volt, amikor ellátogattunk a Vlagyimir Iljics Villamosgépgyárba. Ha nem írtam volna már bővegesen két héttel ezelőtt a szovjet vendégszeretetről, most arról kellene áradoznom, hogyan fogadtak itt bennünket, hogyan avattak valamennyiünket a vállalat tiszteltbeli dolgozó-jává. (A vállalat a Szovjet-Magyar Baráti Társaság tiszteltbeli tagja.)

Először is a gyári múzeumba látogattunk el. A gyár ugyanis nem véletlenül viseli Lenin nevét, méghozzá ilyen „bizalmas” változatban: az ötven évvel ezelőtti forró időkben ugyanis a gyár dolgozóit állandóan szoros kapcsolatban voltak Vlagyimir Iljicsel. A kettős hatalom idején Lenin maga beszélte le az akkori Michelson-gyár dolgozóit arról, hogy idő előtt államosítsák üzemüket. Itt löttek rá Leninre 1918-ban, s ezzel kapcsolatban mindjárt egy jellemző adalék. A munkások emlékoszlopot emeltek a helyén, ahol Lenin vére folyt — Lenin pedig, amikor ismét náluk járt, és meglátta az obelisztet, elkomorodott, és azt mondta: „Helytelen dolgot csináltatok, elvtársak”. (Az ideiglenes faoszlopot azóta végleges emlékművel cserélték fel.)

A jubileumi évben az Iljicsgyáriaknak megvannak a maguk saját évfordulói is. 120 éves az üzem, és ami még fontosabb, ötvenéves a gyári Komszomol-szervezet. Ez azért érdekes, mert a gyári Komszomol-szervezet egyben az ország első Komszomol-szervezete volt. A mi figyel-münket különösen megragadta az a tény, hogy a kommunista ifjúsági mozgalom születésében döntő szerepe volt egy közgazdász hallgatónak! Az alapszervezet létrehozásában ugyanis — mint a múzeumban megtudtuk — orosz-lánrészre volt Ljuszja Liszínovának, a Kereskedelmi Főiskola akkori hallgatójának, akit a bolsevik párt bízott meg azzal, hogy a gyárban szervezze a Komszomolt. (Úgy látszik, nem mai találmány az egyetem hallgatók külső társadalmi-közéleti tevékenysége, azaz a más ifjúsági rétegek körében végzett politikai kezdeményezés.)

Amikor az üzemlátogatás után elbeszélgettünk a gyár mai Komszomol-titkárával, ugyanazzal az őszinteséggel, nyíltsággal találkoztam, amivel mindenfelé a Szovjetunióban. (Hiszen nem is vagyunk külföldiek...) Az ötnapos munkahétre való áttéréstől például — akárcsak mások, akiket megkérdeztem — ő is elmondta, hogy nem egyszerű kérdés. Az ötnapos munkahét ugyanis újra nyolcórás munkanapot jelent, aminek persze nem örülnek az emberek. Az áttérés a legtöbb gondot mégis a háziasszonyoknak okozza (pontosabban a dolgozó nőknek), hiszen a két pihenőnap

éppannyira jelent pihenést számukra mint nálunk. Vitakoznak az emberek arról is, hogy előnyös-e gazdaságilag az áttérés: a fő ellenérv, hogy a nyolcadik óra termelékenysége a hét öt napján kisebb lesz, mint a szombati öt óráé volt. Szóval vita, aggály van bőven, és a beszélgetésekből kiderült, hogy ezt nem titkolja el senki.

Az Iljics-gyárban a legérdekesebb az üzem fiatal közgazdászával való beszélgetés volt. Ő is testvérintézményünkben, a Plehanov Főiskola általános szakán végzett, az árképzés specializáción. Lelkes, tehetséges szakember benyomását keltette, aki gyakorlati beosztásában is érdeklődik elméleti kérdések iránt. Nyomon követi szűkebb szakterületének külföldi irodalmát is: olvasta Csikós-Nagy Béla oroszul megjelent könyvét.

A beszélgetés során persze gyorsan eljutottunk a bennünket kölcsönösen leginkább érdeklő kérdéshez: a mechanizmushoz. Nem túlzás itt kölcsönösségről beszélni: még be sem fejeztük mi a kérdést, amikor az Iljics-gyári gazdasági-, mozgalmi vezetők már szenvedélyesen érdeklődtek a mi gazdasági reformunk iránt. Nem volt könnyű néhány mondatban összefoglalni az eltérő vonásokat, különbségeket. Nagyon érdekelte őket a mi reformunk, de — meg kell mondaní —, amiben továbblépünk, mint ők, az nem nagyon tetszik nekik. A Szovjetunióban, mint ismeretes, megmaradnak a direkt irányítás rendszerében, s csak néhány „lazító” lépést tesznek a piac szerepének bővítésére. Csökken a termutatók száma, de marad kötelező termutató, tehát megmarad a tervlebon-tás. Ami a legfontosabb az szemléleti kérdés: a népgazdasági arányok fenntartását ettől a néhány termutatótól várják. Vállalati alapokat csak úgy hoznak létre, hogy az államnak befizetett nyereségrész nem csökkenhet, mert ezt a nyereségrész tekintik az állam érdeke megtestesítőjének. A szovjet reform részleges volta teszi lehetővé azt, hogy az új tervezési és ösztönzési rendszerre fokozatosan térjenek át, sokszor oly módon, hogy az áttéréssel sem a vállalati terv, sem a termékek árai nem változnak.

Ilyen szemlélet mellett persze érthető, hogy a mi mechanizmus reformunk több lényeges vonása nem tetszett nekik. Elsősorban nem tetszett az, hogy teljesen megszüntetjük a kötelező termutatókat: nem tudják elképzelni azt, hogy a vállalat teljesen önállóan határozza meg tervét, szerintük a tervlebon-tás megszüntetése anarchiához fog vezetni.

Szovjet diáktársaink is hasonlóan látták a kérdést; egyikük biztosított arról, hogy néhány évvel ezelőtt úgyis be kell vezetnünk egy-két kötelező mutatót. Helytelenítették azt is, hogy egyszerre vezettük be mindenütt az új rendszert. Nem értették meg reformunk komplex jellegét, bár elfogadták, hogy az eltérő méretek miatt talán lehetséges az egyszerre történő bevezetés.

Jelentékeny tehát a különbség a két gazdasági reform között: de még nagyobb a különbség a közgazdasági közszellem között a két országban. Abban azonban meg-egyeztünk, hogy feltétlenül érdemes lesz egy-két év múlva újra találkozni, amikor mindkét országban rendelkezésünkre állnak az első tapasztalatok...

Bauer Tamás
(Folytatjuk.)

—ki—

A szomorú humor

A felvételi vizsgákon nemcsak nálunk hangzanak el épületes sületlenségek. Ime illusztrációnak az Orvostudományra jelentkezettek idei aranyköpései, elírásai. Képzelmük el, ők is orvosok akartak lenni. Vajon volt, akit felvettek a szerzők közül?

Akkor jó a térdreflex, ha a lábunk felbillen.

Az agy sejtjei nem szaporodnak, de így is rengeteg a kihasználatlan sejt.

Az állatotlan nem szabad vakon pároztatni.

Az önbeporzás azért előnyös, mert ahhoz nem szükséges sem külön hely, sem külön alkalom.

Szaporodáshoz az ivarszervek jelenléte és erőnléte szükséges.

A szaporodás az állam fő feltétele.

A gyomor érző sejtjei az agykéregbe továbbítják a gyomor kívánságát, majd a mozgatópályák éhségérzetet alakítanak ki, pl. korgás.

Az agykéreg tette lehetővé, hogy az ember megkülönböztesse magát az állatvilágtól, és a természethez ne csak odasimulni tudjon.

Az ember idegrendszeri felépítése rendkívül bonyolult és tekervényes.

A kisagy jelentősége abban van, hogy ha a nagyagy kikapcsol, helyettesíti.

A harántcsikolt izom csikozatát az izomláz okozza.

Kopraláskor az ember az ivarsejtek tartalék tápanyagát használja fel.

(Az Orvosegyetem c. lapból.)

HA A TÁNCDALFESZTIVÁLT NÁLUNK TARTOTTÁK VOLNA, avagy értelmező zsebszótár egyes dalokhoz

UV-jegy: Nem adnak semmit ingyen. Matek tanszék: Ünneprontó vagyok. Unalmas előadó: Beszélj, beszélj mindig, csakis másnak ohohohó... Még unalmasabb: Vagy meg kell téged szokni, vagy meg kell téled szokni... Proszemináriumi jelentkezés után: Késő bánat, most már utánam a vízözön... Órarend: Jó, ha kibirom fél hatig. Földrajz-vizsga: A térkép szélén bátran leléphetsz. Lányvizsgázó: Nekem férfi kell, aki hozzám jó. Érdekvédelem: Meghalnék, ha nem volnál. Kötelező nyelvóra: Nem futhatsz el... Tanár a katalógusról: Hol van az az idő? Diák ugyanarról: Ma más a világ. Esti tagozat: Nemcsak a húszéveseké a világ. ZH: Végre itt van az óra, erre vártam rég. Prof., rossz felelet után: „Jöjj vissza hozzám...” (szep-temberben). Menzai sorbaállítás: Lassan bandukolva. Menzai evőeszközsarkak: Rövid az élet, De amíg élek, Gyűjtöm a szépet...

Sz. I. J.

BIKINI

A Közgáz 70 munkáéhes fiatal exportált idén nyáron az NDK-ba. A csoport fele az ország legnagyobb építkezésén Hallében dolgozott. Gödröt ástunk, majd betemettük, téglát hordtunk, amit másnap úgyszólván szállítottak teljesen más helyre stb! A nagy melege való tekintettel föl emeltük sörfejadagunkat fél napi 10 üvegről, napi 20 üvegre. A lányok bikini-ben, a fiúk még annyira sem felöltözve munkálkodtak. Ez volt a baj.

Eppen szombat volt, készülődtünk a hét végére, már le is raktuk a csákányokat, amikor egyikünk észrevette, hogy egy alacsony, köpcös, örmester típusú civil-emberke (9,8-as tempóban 100-on) közlekedett felénk. Mint később kiderült, a vállalat igazgatója volt. Később kiderült, hogy a vállalat igazgatója volt. Később kiderült, hogy a vállalat igazgatója volt.

az ehetszerűleg megállapítása során kiderült, hogy mióta itt vagyunk 40 százalékkal felment a benzin és az olajfogyasztás. Az összes teherautó, targonca és markológép hatalmas kerületekkel a lányok munkahelyét érintve közlekedett. A vállalatigazgató kötelezte a lányokat, hogy azonnal vegyék

fel az általa javaslatot nagyon csinos kezesség ruhakölteményeket... Sajnos, a kívánt eredményt ez sem hozta meg. Most már nem csupán arra kerültek a gépszörnyek, hanem meg is álltak, és várak... vártak. Hátha a lányok levetik időnként kezességüket.

— szamos —

„Vajon miért fogy olyan sok fizemanyag?...”

Elsősök, gólyák...

Még a középiskolából ismerlek egymást, s az is közelebb hozta őket, hogy mindketten egy egyetemre készültünk. Aztán egyiket rögtön, a másikat előfelvétellel vették fel. Idén az évnívótól újra találkoztak. Szevasz, szevasz. S mesélni kezdtek a nyárról, a katonaságról, s arról, hogy mit csinál Bütty, hova jár a Colos. Az előfelvett többször kérdezni akart valamit, de látszott valamiért mindig meggondolja magát. Végül nagy nehezen kibökte:

— És mondd, mit kell hozni az első tanítási napra?

Úgy adódott, hogy az elsőéves nemzetközisek együtt hallgatják idén a matematikát a másodévesekkel. A lineáris algebra dzsungelében együtt hatolnak be tehát egy évvel idősebb kollégáikkal. Az első előadás szép nyugodtan, vidám hangulatban zajlott le, s még az sem tudta komolyan letörni a kedélyeket, hogy az előadó néhány mondatot csempészett előadásába a vizsgákról. Szünet után új lendülettel készült folytatni előadását, az alapfogalmak további ismertetését. Am az asztalon ott feküdt egy

kis cédula: „Az elsőéves nemzetközisek nevében kérem mondja el mi az, hogy matrix, és mire használják!”

Halk kuncogás innen-onnan. De hiszen egész eddig erről beszélt. Az előadó most újra a papírra pillantott. Elsőéves nemzetközisek... Aztán indigriáltan megszólalt:

— „Mi az, eltévedt valaki?”

— patkó —

FÜLIG Jimmy nyári kalandjai

Tekintetes Samtónió uraszkodónak. És kiráj.

Bolondság sziget Főlegvár

Először is tisztelgő lábamat szeretném lerakni felséked elé, amiértis szerzet nekem hamis nyomtatványt hiányzásokból kifojólag. Esz nekem naty öröm, mer ity mekkaptam az aláírást Furia sorokból, ami etyk hozzártározója a versenybe maradásnak. Legutóbbi levélváltásom óta naty események fojtak életem szeritére. Szinterébe. Szinterére. Mékhozza többs.

Szerelmes letem és közelebről megismerkedtem a közke-nászai munkakézszerrel. Szocialista öszektözésel, másnéven produkcióval beutaltam magam a Balaton szép Laki gyermekóvodába. Első este megismerkedtem ety edes cse kislánnyal, akinek közel lábál elmagyaraztam, hogy natyon tetszik nekem és jöjjön velem (két héttel felgyógyulása után). Meglepetésre végig vezettek, de az utolsó 100 méteren Csaba észrevette, hogy társa elájult.

Nem nyugodtak bele. A második helyet már a startnál „megnézték” maguknak. A holtpon után összeszedte magát a gárda. Hamarosan utolérték a románokat.

1964-ben idehaza nem találta ellenfélre. Külföldön is szép eredményeket érték el. A következő év is veretlenül végződött. 1966-ban a világ bajnokságon hosszú idő után először magyar hajó került a döntőbe. A rendkívül szoros versenyben 4. helyet érték el. (Előfutamban megverték az előző világbajnokot.) 1967-ben már a dobogóra pályáztak.

A finisben visszaszereztek a 2. helyet. Ezüstérmes lett a magyar hajó. Már majdnem egy évtizede, nem volt ilyen magyar evezőssiker. Ez együttal az olimpiai belépőjegy is. Egy év múlva vajon hogyan fogom bemutatni Czakó Csaba sportpályafutásainak állomásait? Bled — 4. helyez. Wichy — ezüstérem, „és akkor Mexikó”?!

Szamos Miklós

Néhány hallgatónknak már másodszer kézbesítette a postás a balatonaligai kultúrta-borba szóló meghívót. Akik tavaly lenn töltötték az emlékezetes 10 napot, örömmel készülődtek, mert felidéződött bennük a kitűnő hangulatú esték emléke, de elsősorban az a csábító lehetőség, hogy ideális körülmények között próbálhatnak a különböző kultúrscsoportok. A kultúrosztály dicséretes „szokása”, hogy a leendő elsőveseket már itt bevonja a közös munkába. Hogy az újaknak ez mennyire hasznos, azt tavaly magam is tapasztalhattam, de jóformán számszerűen lemérhető azon, hogy az aligai egységbe kovácsolt gárda mennyivel többet tud produkálni.

Az Aligán töltött tíz napnak hármas célja volt: először is „belerázni” az újakat a csoportok munkarendjébe, eldönteni használhatóságukat. Másodszer pótolni azt, amit a nyári szünetben felejtett a társaság, és végül: legalább egy, valóban színvonalas műsorprogramot betanulni. Mindezekből a kultúrscsoportok először a Nagy Októberi Szocialista Fordalom 50. évfordulójára alkalmas rendezendő ünnepségeken vizsgáznak. Addig persze még több mint másfél hónap áll rendelkezésünkre.

A kilátások sajnos, nem egyértelműen jók. Különösen nem a színjátszóknál. Az utóbbi időben eléggé rá jár a rúd az Irodalmi Színpadra, és egy kicsit joggal. Az egyénenként kitűnő kvalitásokból álló csoport közösségi szellemével, de még inkább „küzdési akarásával” baj van. Ezen pedig sem a rendező Bánki Iván, sem a szervező Héjja Csilla munkája nem segített. Most talán néhány újabb tehetséges, határtalanul lelkes új tára lenne szükség, hogy életet öntsön a kollektívába. A másik probléma a zenekar katasztrofális „előregedése”.

A délelőttiünk teltek csak a felkészüléssel. A délutánok és az esték ezer lehetőséget kínáltak a szórakozásra. Mindenekelőtt maga a Balaton, mely csodálatos utószézzel rendeztetett meg és 30 fokos meleggel.

A tábori életben már voltak haladó hagyományok. Mindenekelőtt a hajókirándulás Ti-hanyba (ide együtt mentünk a szovjet és bolgár vendégeinkkel), gyümölcszedés a helyi állami gazdaságban, a sportbajnokság és a mindenestől tánc. A Neoton-együttessel merészen konkurrált a fölötünk levő kisvendéglő népi zenekarával, s mind népszerűségben, mind hangerőben győzött.

Nagyon hamar elérkeztünk a búcsútáborúhoz. A lázas buzgalommal megírt kabaréműsor nagy sikert aratott, elfogytak az utolsó, borral telt üvegek a tábori csemegeboltban (ennek italforgalma rekordot ért el a 10 nap alatt), és hozzákezdünk csomagolni. Ugy búcsúztunk a kis házakról, mint tavaly: viszontlátásra jövőre!

— cserey —

retával és reményét fejeszte ki aból kifojólag, hogy mek fogom élni a hejemet, mivelhogy jelenleg nincs felesleges székük, de majd szereznek egyet. Asztám magamra hagyot, valamint néty beosztotját, mondván, hogy értekezletre megy a KGM-be, de ne keresék, mer nincs ot.

A négy beosztot naty szeretettel fokadot, ünepéjesen felvetek a falon függő leltári állományba, és röktön megbisztak egy fontos munkaterület, úgynevezet margót kelet húznom kéccázezer kockás ivre. Kaptam is hozá segédeszközöt, vonalzó, ceruzát, radirt és zsebnaptárat, de fityelmesztetek, hogy legyen éber, mer a szabott örök lojki a radirt. Mikor kész letem a zelső ezelet mekmutattam nekik dicsekedve, ere kikelték magukból, hogy igen csúnán ők is tudják és ha nem dolgozok rendeseben akkor alacsonyab beosztásba hejzenek. Az is van? — kérdészem ijtetten. Van — monták ők. Hát ety pár napig meg bírtam, de asztán kiborultam, nem asztan tanultam három évik asz egyetemen, hogy igen marhaságot csináltassanak velem — montam. Esz nem marhaság — monták ők —, hanem margózás és ha nem lennék igen türelmetlen, már kaptam volna összeadást is, mer uty tugaók hogy matematika szakos vatyok.

Ezután a csúnya öszeveszés után töb napig le se hunytam a szemem a hivatalban, mer fojton gondolkodtam. Rájöttem, hogy asz egész csak ety rozsz álom lehet, és hogy meggyőzőgylek róla másnap belerúgtam a Szamár elvtrás bokájába. Asz ordításból kiderült, hogy mékse rozsz álom. Büntetésből alacsonyab beosztásba hejzetek és végül ety sámlin fejeztem be a termelési gyakorlatot, mint órafegyel, aki kurjantással jelzi a munkaidő leteltét. Képszemelhet felséked, mekkorát kurjantotam asz utolsó nap. Sajnos a többi élményről nem tudok beszámolni, mer letel a számomra kijelölt hej, ezér zárrom levelem anak reményében, hogy nyári munkahajem nem bír általánossággal. ex kartácsa Fülüg Jimmy.

— farkasházy —

VILÁGKLASSZIS EVEZŐS — KÖZGAZDÁSZ HALLGATÓ

A franciaországi Wichy-ben az idei evezős Európa-bajnokságon Czakó Csaba vezérletével ezüstérmes nyert a magyar kormányos nélküli négyes. A táv 2000 méter. Verseny közben ez a pálya sokkal többnek tűnik. Szinte minden 100 méternek története van. 1967. szeptember 8. délután fél öt. Megtörtént a rajt. A magyar hajó rögtön az első csapások után a második helyre került, de ez olyan kis előny, hogy még következtetni sem lehet a végeredményre...

Még ifi versenyző volt Czakó Csaba, amikor egy szerencsétlen tornatermi edzésen eltört a válla. Az edzők már végleg lemondtak róla, mivel addig sem néztek jó szemmel a túlságosan vékony fiút. A baleset után semmi reménye sem lehetett, hogy még egyszer

visszakerül a csapatba. Keresett magának egy partnert, aki felépítése miatt (nincs 170 cm magas) szintén hontalan volt...

Az első 500 méteren Csabák megtartották második helyüket. 1000 méternél jön a holtpon. Ekkor úgy érzi az ember, hogy halálos beteg. Még egy csapás, s nem bírja tovább. A pálya felénél a románok felnyomultak a második helyre.

Egy kétevezősben tartották edzéseiket. A kezdeti időkben ők voltak a félretett emberek. Szorgalmasan járták a Dunát. Hogy lesz belőlük valami, arra senki sem gondolt. Egy legyintés, egy mosoly... ugyan! De 1963-ban már utcahosszal nyerték a versenyeket, bár komolyabb ellenfelekkel még

nem találkoztak. Az évet jó átlaggal zárták, de „Lucsi” tudógyulladása „betette a kaput”. A bajnokságon azért még indultak, (két héttel felgyógyulása után). Meglepetésre végig vezettek, de az utolsó 100 méteren Csaba észrevette, hogy társa elájult.

Nem nyugodtak bele. A második helyet már a startnál „megnézték” maguknak. A holtpon után összeszedte magát a gárda. Hamarosan utolérték a románokat.

1964-ben idehaza nem találta ellenfélre. Külföldön is szép eredményeket érték el. A következő év is veretlenül végződött. 1966-ban a világ bajnokságon hosszú idő után először magyar hajó került a döntőbe. A rendkívül szoros versenyben 4. helyet érték el. (Előfutamban megverték az előző világbajnokot.) 1967-ben már a dobogóra pályáztak.

A finisben visszaszereztek a 2. helyet. Ezüstérmes lett a magyar hajó. Már majdnem egy évtizede, nem volt ilyen magyar evezőssiker. Ez együttal az olimpiai belépőjegy is. Egy év múlva vajon hogyan fogom bemutatni Czakó Csaba sportpályafutásainak állomásait? Bled — 4. helyez. Wichy — ezüstérem, „és akkor Mexikó”?!

KÖZGAZDÁSZ

A Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem lapja. Megjelenik kéthetenként, a tanulmányi időszak alatt.

Felolvas szerkesztő: Faklen Pál

Szerkesztőség: Budapest, IX., Dimitrov tér 8. III. 381.

Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat

Készül a Szikra Lapnyomdában